

Kviečiame į Artūro Braziūno parodos atidarymą, šį penktadienį 17 val. LDS Panevėžio skyriaus galerijoje GALERIJAXX.

Postmodernaus siurrealizmo krypties priskirtini A. Braziūno darbai įtampą kuria sugriaudami paveikslo iliuzijos „ketvirtąją sieną“ – realistiškai vaizduojami gamtos elementai tame pačiame paveiksle staiga praranda spalvą ir yra vaizduojami kaip *grizailė*, arba paveikslo fonas gradualiai tampa nespalsvota „nuotrauka“. Taip yra užaštrinamas paveikslo suvokimas – stebėtojas pradeda vertinti ne tik jusles apgauti besikėsinantį siužetą, tačiau ir dailininko gebėjimus kurti realybės pakaitalą ir jį iškreipti kaip tik pageidaujama. Suvokėjas negali pilnai įsijausti, kad vaizduojami dalykai yra realūs, nes tuo pačiu metu yra provokuojamas matyti ir sukurto vaizdo dirbtinumą. Būtina atkreipti dėmesį, kad A. Braziūną ypač domina skirtingų faktūrų optinės iliuzijos – nuo šviesos atspindžio metalo induose, planetų ir dangaus kūnų kraterių, gelstančių ir džiūvančių lapų, šiurkštaus žvirgždo, iki ūkanotų debesų. Kartais paveiksluose net nėra siekiama sukurti realistišką, tačiau kitokią, ne potėpiaus formuojamą, o liejamą ar taškomą paviršių.

A. Braziūnas antropomorfizuoja avių atvaizdus, suteikdamas joms žmogiškų bruožų. Avies ir žmogaus išgyvenimų sulyginimas, savaime suprantama, kyla iš antikinių (krioforo ar moschoforo) skulptūrų ir pagal šias skulptūras suformuoto biblinio Kristaus Ganytojo įvaizdžio.

Iki Gegužės 2 dienos eksponuojami parodos „Grizailė“ paveikslai ne tik kvies lankytojus keliauti tapytojo A. Braziūno kūrybinių ieškojimų takais, tačiau ir palydės suvokėją tapybos siužetiškumą apmąstančių užuominų labirintais. A. Braziūno paveikslai primena, kad tapyba savo genezėje buvo skirta kuo tikslesniam realybės išpūdžiui sudaryti, tačiau pakankamai greitai ji taip pat buvo pasitelkta suteikti pavidalą ne supančioje aplinkoje, o tik žmogaus sąmonėje egzistuojančioms idiomoms (palyginimams, rebusams ir metaforoms). Dailininkas galiausiai iškreipia kolektyvinėje sąmonėje egzistuojančius įvaizdžius ir simbolius taip, kad tai ką visuomenė suvokėjui pavertė tikėtina ir atpažįstama, kūrėjas transformuoja naujai ir netikėtai, kaip tą gali padaryti tik individuali kūrybiška asmenybė.

Menotyrininkas Gytis Oržikauskas

